

A Castelló es mouen

En aquest any que comencem, l'orgue del'església **catedralícia** de Castelló d'Empúries (per cert: si tothom en diu «la Catedral», per què hem de fer servir aquest **curiós** eufemisme?), l'orgue, deia, fa dos-cents anys. Abans de l'actual hi ha constància que n'hi havia hagut un **altre**, però el d'ara es començà a construir l'any 1803 sota la responsabilitat de l'orguener Domènec Cavallé i del **seu pare**, Joan Pere, **procedents** del Llenguadoc. El **seu emplaçament**, sobre la portalada d'entrada, obliga a construir-hi tres **façanes**, una de principal i **dues** de laterals, fet que li dona una presència important. Durant l'última Guerra Civil patí **greus desperfectes** i, durant la **dècada dels setanta**, sota l'impuls del rector Salvador Pagès, va **començar** un primer **procés de** restauració que ara **s'està** continuant per tal de deixar-lo **completament adobat**. Us vull destacar l'**empenta** que hi aboca el grup que en promou la restauració i, malgrat que **necessiten més de cent cinquanta mil euros**, **estic** segur que **els trobaran**, perquè la **il·lusió** mou muntanyes. **Suposo** que, veient aquest **esforç** que s'hi **esmerça**, els organismes **públics** estaran a l'**alçada**. El rector Narcís Costabella, que **lidera** tot aquest **procés**, va citar **didàcticament** Galileu a l'última Festa de l'Orgue, celebrada no fa gaire a la mateixa Catedral: «*Eppur, si muove!*», va exclamar. Sí, sí, a Castelló **hi ha** gent que es mou.